

Digitaliseret af / Digitised by

DET KONGELIGE BIBLIOTEK
THE ROYAL LIBRARY

København / Copenhagen

Titel: Det mener Enhedslisten om : U-landsbistand

Ophav:

Ressourcetype:

Ressourcetype:

Oprindelsesdato: 2004

Emne:Partiprogram, partiprogrammer, program

Opstilling: DA-småtryk. Politik

Relateret:

Relateret:

Copyright: Billedet er muligvis beskyttet af loven om ophavsret

Ordførerpiece

Enhedslistens
folketingsgruppe
Tlf. 33 37 50 50
www.enhedslisten.dk
December 2004

Eks-Skolens Trykkeri ApS.

Hvorfor u-landsbistand?

At hjælpe de fattige er et af nøgleordene i dansk udviklingsbistand. Det støtter Enhedslisten varmt. Det er en pligt for den rige verden at give u-landsbistand. Den rige verden har et hovedansvar for ulighederne og fattigdommen i verden i dag, og skal derfor hjælpe med at udrydde ulighed og fattigdom. Fravær af fattigdom og mulighed for udvikling bør være et gode, tilgængeligt for alle.

Særligt afgørende er det at forholde sig til kvinders underprivilegerede rolle samt særligt sårbare position. Men i praksis er den såkaldte fattigdomsorientering ved at være noget udhulet i dansk u-landsbistand, f.eks. når der gives store summer til erhvervslivet både herhjemme og i u-landene.

Argumentet er, at det private erhvervsliv skal skabe vækst, men ofte er resultatet, at lommerne fyldes på de forkerte.

U-landsbistandens opgaver

Verden i dag er blevet skævere. En af grundene er, at de store industrilande har haft stort held med at tvinge u-landene til at gennemføre »markedsreformer«, som betyder, at u-landene privatiserer den offentlige sektor. De ruller den røde løber ud for udenlandske selskaber og skærer ned på sundhed og uddannelse. Igen og igen hævdes dette at være den rette vej mod vækst og udvikling – også for de fattigste.

Men virkeligheden ser anderledes ud. Demokratiet afvikles til fordel for multinationale selskaber, den sociale ulighed bliver større, u-lande mister deres industri, og mange hundrede millioner mennesker i verden lades i stikken.

Enhedslisten vil gøre dansk u-landsbistand til en modvægt til denne tendens. Det vil vi gøre ved at forbedre den danske u-landsbistand, og ved at satse på FN som modvægt til de

internationale institutioner, der ledes af de rige lande.

U-landspolitik er meget mere end u-landsbistand

Det er langt fra nok at have en hæderlig politik på bistandsområdet. Enhedslisten vil have en retfærdig verdenshandel, bl.a. ved at sikre u-landene retten til at beskytte egne markeder og til at stille krav til udenlandske selskaber, når de investerer. U-landene skal også have ret til at sælge varer på vores markeder. Et af de store mål er afskaffelsen af EU's landbrugsstøtte. Et andet er at få afskaffet verdenshandels-organisationen WTO's politik, som alene varetager de multinationale selskabers interesser.

Hvem skal vi give bistand?

Der er god og dårlig u-landsbistand. Og der er gode og dårlige modtagere af u-landsbistand. Den danske

u-landsbistand må ikke gives til formål, der styrker korrupte magthavere i u-landene.

Den bedste bistand er den, der sætter de fattige i stand til at hive sig selv ud af fattigdommen og hjælper med at skabe det politiske spillerum for en udvikling mod velfærd og demokrati.

At skabe udvikling for de fattigste er ikke bare at forære brønde og traktorer til afrikanske landsbyer. I enhver reel udviklingsproces, må der tages højde for kønsspørgsmålet. En støtte til kvinder er også en støtte til familien og de kommende generationer. Miljø er en vigtig del af en udviklingsstrategi. Hvem kan tale om udvikling, hvis jorden er eroderet eller forgiftet? Er et land underkastet diktatur og grove overgreb på menneskerettighederne, så er hjælp til at slås for egne rettigheder en afgørende forudsætning for udvikling til fordel for de fattigste.

Hvem skal formidle bistanden?

Enhedslisten går ind for, at NGO'er (ikke statslige organisationer) og små og store foreninger spiller en stor rolle i formidlingen af den danske u-landsbistand. Ofte er det dem, der bedst formår at nå de fattigste. NGO'erne er med til at skabe et folkeligt fundament for u-landsbistanden. Jo flere almindelige mennesker, der er i kontakt med eller engageret i u-landsbistanden, des bedre.

Der er mange dårlige eksempler på, at det danske erhvervsliv tjener stort på udviklingsbistanden, uden at kunne levere reel fattigdomsorientering. Kritiske rapporter er ikke sjældne. Men det får ingen konsekvenser.

Hvad skal u-landsbistanden ikke bruges til?

Kyoto-aftalen om klimaforandringer åbner for, at lande kan købe såkaldte CO₂-kvoter. Med finansloven for 2004 fik regeringen flertal for at

bruge penge fra u-landsbistanden til at købe CO₂-kvoter for. Da Kyoto-aftalen blev indgået, var det ikke meningen, at pengene skulle tages fra u-landsbistanden. Men sådan er det blevet i Danmark. Også Forsvarsministeriet er på rov i kassen. Fredsbevarende aktioner betales i stigende grad af u-landsmidler, og nu introducerer regeringen også kampen mod terrorisme som et mål under u-landsbistanden. Den slags formål hører ikke til under u-landsbistand. Pengene må tages fra andre kasser, først og fremmest Forsvarsministeriets kasse. Efter Enhedslistens opfattelse har vi råd til at give meget mere, end vi giver i dag. Som minimum bør Danmark give 1 procent af den såkaldte bruttonationalindkomst i u-landsbistand.

Privat eller offentlig sektor?

I de senere år er der i Danida og Udenrigsministeriet opstået en stærk

tro på, at hvis vi fylder penge i private lommer, så vil det private erhvervsliv løse alle tænkelige samfundsmæssige problemer og skabe økonomisk vækst og velfærd.

Et eksempel er vandforsyning, hvor Danida satser på en høj grad af privat engagement. Den generelle erfaring er, at det fører til højere priser og dårligere service i u-landene. Danida burde i stedet stille midler til rådighed for offentlige investeringer.

Hvem skal forvalte danske penge?

Verdensbanken, EU og FN er de tre internationale institutioner, der spiller den største rolle i dansk udviklingsbistand. De spiller vidt forskellige internationale roller.

Verdensbanken styres af verdens største industrimagter. Ændringer i Verdensbankens programmer har lange udsigter. Dansk udviklingsbistand skal derfor så vidt muligt

kanaliseres uden om Verdensbanken.

EU's bistandsprogrammer er stadig betydeligt ringere end de danske, og det er derfor ikke godt at kanalisere penge igennem dem.

I FN er det ofte u-landenes eliter,

som fremfører deres interesser, men alligevel optræder FN ofte som en dæmper på den rige verdens globale magtpolitik. Bistand kanaliseret gennem FN har derfor større chancer for at bidrage til udvikling til fordel for de fattigste.

læs mere om Enhedslistens politik på www.enhedslisten.dk

Ja tak!

Jeg vil gerne vide mere om Enhedslisten ☐

Jeg vil gerne være medlem af Enhedslisten ☐
(200 - 1.200 kr. afhængig af indkomst)

Navn:

Adresse:

.....

Tlf:

E-mail:

POST

Sendes ufrankeret
Modtageren
betaler portoen

Enhedslisten
De Rød-Grønne
Studiestræde 24.1
+++0533+++
1045 København K

For oplysninger om ophavsret og brugerrettigheder, se venligst www.kb.dk

For information on copyright and user rights, please consult www.kb.dk